

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8C/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615200029
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcal
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2015:8615200029.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník samosudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v právnej veci navrhovateľa E. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/X, V. XXX XX, V. republika, proti odporkyni P. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, XXX XX E., o zrušenie vyživovacej povinnosti takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o návrhu na zrušenie výživného za obdobie od 1.7.2014 do 28.2.2015 **z a s t a v u j e.**

II. M e n í rozsudok Okresného súdu Svidník č.k. 3P/32/2006-26 zo dňa 26.3.2007 a to vo výroku o zvýšení výživného zo strany navrhovateľa na odporkyňu tak, že znižuje výživné zo strany navrhovateľa na odporkyňu zo sumy 900,- Sk na sumu rovnajúcu sa 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené plnoleté dieťa mesačne počnúc dňom 1.3.2015 s tým, že výživné je navrhovateľ povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám odporkyne.

III. Navrhovateľ n e m á právo na náhradu trov konania a odporkyni náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na Okresnom súde Svidník dňa 02.10.2014 navrhovateľ žiadal zrušenie vyživovacej povinnosti voči svojim deťom P. T. a P. T. (pôvodne označenej ako odporkyňa v 2. rade) naposledy upravenej rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 3P/32/2006-26 zo dňa 26.3.2007 a to od 01.07.2014.

Návrh odôvodnil tým, že syn M. ukončil strednú školu maturitnou skúškou a prihlášku na vysokú školu nepodal. Dcéra P. chodila na strednú školu, ktorú ale pre nezáujem o štúdium nedokončila a aj keď požiadala o opakovanie 4. ročníka externou formou kvôli zamestnaniu, aj v tomto školskom roku prepadla takmer zo všetkých predmetov. Obe deti sa v súčasnosti samostatne živia a nepripravujú sa na budúce povolanie.

Okresný súd Svidník rozsudkom č.k. 8C/49/2014-31 zo dňa 24.11.2014 zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k odporcovi P. T. a návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti voči odporkyni v 2. rade P. T. vylúčil na samostatné konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.12.2014.

Predmetom tohto konania ja tak vec vylúčená z konania vedeného pod sp. zn. 8C/49/2014 a to návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyni P. T..

Podaním zo dňa 29.01.2015 navrhovateľ uviedol, že odporkyňa opäť prepadla zo všetkých predmetov tak pri štvrtročnej ako aj polročnej klasifikácii. Podľa jeho zistení sa stále vyhovára učiteľom, že má mnoho práce a nemá čas na štúdium. Neobťažuje sa doraziť na nejakú skúšku, a preto podľa jeho názoru nemá záujem o štúdium, a teda sa dokáže samostatne živiť. Žiadal, aby súd tieto skutočnosti zohľadnil a ukončil vyživovaciu povinnosť od 01.03.2015.

Podľa ustanovenia § 41 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Podľa ustanovenia § 96 ods. 1 a 2 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ žiadal podaním zo dňa 29.01.2015 zrušiť vyživovaciu povinnosť voči odporkyni až odo dňa 01.03.2015 (kým v návrhu na začatie konania ju žiadal zrušiť od 01.07.2014), súd posúdil jeho podanie podľa jeho obsahu ako čiastočné späťvzatie návrhu na zrušenie výživného za obdobie od 01.07.2014 do 28.02.2015. Súd vyzval odporkyňu na vyjadrenie k čiastočnému späťvzatiu návrhu, avšak tá sa k návrhu nevyjadrila (zásielka sa vrátila súdu ako neprevzatá v odbernej lehote).

V prípade, že súdu dôjde späťvzatie návrhu na začatie konania (či už v celom rozsahu alebo v časti), súd skúma len to, či takéto späťvzatie urobil subjekt, ktorý pred tým návrh podal (navrhovateľ) a či so späťvzatiu návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí odporca. Ak sú tieto podmienky splnené, súd konanie (či už v celom rozsahu alebo v časti) zastaví. V tomto prípade vzal návrh v časti späť navrhovateľ a odporkyňa neprejavila svoj nesúhlas s jeho čiastočným späťvzatím. Preto súd konanie v časti o návrhu na zrušenie výživného za obdobie od 1.7.2014 do 28.2.2015 podľa § 96 O.s.p. zastavil.

Na prejednanie veci nariadil súd pojednávanie na deň 24.03.2015, na ktoré sa nedostavil navrhovateľ a ani odporkyňa. Účastníci svoju neprítomnosť neospravedlnili a nepožiadali o odročenie pojednávania. Obaja účastníci boli vypočutí v konaní vo veci vedenej pod sp. zn. 8C/49/2014 (z ktorej bola táto vec vylúčená na samostatné konanie) a to na pojednávaní konanom dňa 24.11.2015.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 24.11.2015 vo vzťahu k odporkyni uviedol, že prepadáva na štvrtroka z viacerých predmetov a má informácie o tom, že pracuje, nechodí do školy a má veľké problémy s dochádzkou. Bola vyhodená z internátu.

Odporkyňa vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 24.11.2015 uviedla, že síce nepatrí medzi najlepšie žiačky, ale snaží sa študovať a popri tom pracuje, pričom však jej príjem nie je dostatočný na to, aby sa mohla sama živiť. Jej problémy s dochádzkou nastali v 2. Ročníku, keď mala problémy s peniazmi a nemohla sa dostať na internát zo Stropkova do Michaloviec. Nemôže si dovoliť študovať dennou formou.

Na nariadenom pojednávaní dňa 24.03.2015 súd konal v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa a odporkyne, vo veci vykonal dokazovanie oboznámením so spisovým materiálom a to: návrhom na začatie konania, rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 8C/49/2014-31 zo dňa 24.11.2014, podaním navrhovateľa zo dňa 29.1.2015, e-mailom SOŠOaS Michalovce zo dňa 13.2.2015, výzvou súdu na vyjadrenie k čiastočnému späťvzatiu návrhu, zásielkou doručovanou odporkyni vrátenou súdu dňa 19.2.2015, vyjadrením SOŠOaS zo dňa 10.3.2015, vyjadrením P. T. k neprospechu zo dňa 9.3.2015, vyjadrením triedneho učiteľa k dochádzke a prospechu zo dňa 9.3.2015, obsahom spisu 8C/49/2014 a to konkrétne zápisnicou zo dňa 24.11.2014, Dohodou o Brigádnickej práci študentov odporkyne, potvrdením o vyplatenej odmene čl. 30 v uvedenom spise. Obsahom spisu Okresného súdu Svidník sp. zn. 3P/32/2006 a to konkrétne rozsudkom č. k. 3P/32/2006-26 zo dňa 26.3.2007 a zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľ je otcom odporkyne, pričom výživné na odporkyňu mu bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Svidník č.k. 3P/32/2006-26 zo dňa 26.03.2014, ktorým bolo zvýšené výživné na (vtedy maloletú) odporkyňu na sumu 900,- Sk mesačne.

Odporkyňa nadobudla dňa 09.06.2012 plnoletosť. Z vyjadrenia Strednej odbornej školy obchodu a služieb v Michalovciach zo dňa 10.03.2015 súd zistil, že odporkyňa je v školskom roku 2014/2015 žiačkou 4. ročníka v odbore manažment regionálneho cestovného ruchu. Z vyjadrenia jej triedneho učiteľa zo dňa 09.03.2015 súd zistil, že odporkyňa študuje podľa individuálneho študijného plánu a podľa štvrtročného rozpisu sa má zúčastňovať konzultácií a skúšok. V prvom štvrtroku sa zúčastnila konzultácií z predmetov: slovenský jazyk a literatúra, nemecký jazyk, ekonomika, informatika v odbore,

technológia služieb cestovného ruchu a praktické cvičenia. Na skúšku sa dostavila len z predmetu technológia služieb cestovného ruchu. V druhom štvrťroku sa zúčastnila konzultácie len v predmete technológia služieb cestovného ruchu, z ktorého absolvovala aj skúšku. V ostatných predmetoch sa nezúčastnila konzultácií a nedostavila sa ani na žiadnu skúšku. Jej celkové hodnotenie v prvom polroku bolo také, že nepospela z 12 predmetov, prospela z 1 predmetu a jej správanie bolo klasifikované známkou „3“ ako menej uspokojivé. Z uvedeného vyjadrenia Strednej odbornej školy obchodu a služieb v Michalovciach zo dňa 10.03.2015 súd taktiež zistil, že ak žiak na polroka neprospeje, má právo zúčastniť sa písomných maturitných skúšok. Podmienkou pre ústne maturitné skúšky je prospieť na konci školského roka (klasifikačná porada sa uskutoční 13.05.2015). Ak by žiačka k tomuto dátumu nepospela, nemôže sa zúčastniť ústnych maturitných skúšok a nebude môcť na škole pokračovať v štúdiu. K vyjadreniu škola priložila aj vyjadrenie odporkyne zo dňa 09.03.2015 k jej prospechu, v ktorom odporkyňa uviedla, že sa skúšok nezúčastnila zo zdravotných dôvodov, v štádiu chce pokračovať, zúčastňovať sa konzultácií, urobiť skúšky a ukončiť štúdium 29.05.2015.

Z dohody o brigádnickej práci študentov zo dňa 31.01.2014 súd zistil, že odporkyňa je na základe tejto dohody zamestnaná u zamestnávateľa K. C. Maxim pub na dobu neurčitú, pričom vykonáva prácu ako pracovník obsluhy. Dojednané práce v zmysle tejto dohody môže vykonávať v rozsahu pracovného času najviac 10 hodín týždenne za dohodnutú odmenu 1,941 Eur na hodinu. Z predložených potvrdení vystavených uvedeným zamestnávateľom súd zistil, že v mesiaci júl 2014 mala odporkyňa odmenu brutto 77,64 Eur (netto 67,27 Eur) a v mesiaci august 2014 brutto 58,23 Eur (netto 40,88 Eur).

Na základe vykonaného dokazovania súd právne uzatvára:

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZoR“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 3 ZoR každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 78 ods. 1 ZoR dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh..

Podľa § 4 ods. 4 písm. a) zákona č. 600/2003 Z.z. o prídavku na dieťa sústavná príprava dieťaťa na povolanie podľa tohto zákona je aj obdobie bezprostredne nadväzujúce na skončenie štúdia na strednej škole, najdlhšie do konca školského roka, v ktorom dieťa skončilo štúdium na strednej škole.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p. aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti voči odporkyňi z dôvodu, že odporkyňa je plnoletá, je zamestnaná a nechodí do školy (prepadla z viacerých predmetov).

V zmysle citovaného ustanovenia § 62 ods. 1 ZoR nie je pre zánik vyživovacej povinnosti rozhodujúca plnoletosť dieťaťa (dovŕšenie 18-teho roku veku) ale čas, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Pod schopnosťou "samé sa živiť" je potrebné chápať schopnosť dieťaťa samostatne uspokojovať svoje životné potreby. Samotná možnosť privyrobiť si popri štúdiu v rozsahu, ktorý nie je dostatočný na uspokojenie svojich životných potrieb, nie je dôvodom pre zrušenie vyživovacej povinnosti.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že odporkyňa síce dosiahla plnoletosť, avšak aj naďalej študuje na strednej škole. Je pravdou, že túto školskú dochádzku evidentne zanedbáva

(neprospeľa na polroka takmer zo všetkých predmetov), avšak z vyjadrenia školy je zrejmé, že ak žiak neprospeje na polroka, ešte to neznamená, že by sa nemohol zúčastniť maturitných skúšok. Odporkyňa je v 4. ročníku, v ktorom by mala absolvovať maturitné skúšky, ktorými ukončí štúdium. Podmienkou pre ústne maturitné skúšky je prospieť na konci školského roka (nie polroka). Z uvedeného vyplýva, že odporkyňa je aj napriek neprospechu na polroka stále žiačkou strednej školy v maturitnom ročníku.

Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľa, že odporkyňa pracuje, tak v konaní bolo preukázané, že odporkyňa vykonáva prácu len na základe dohody o brigádnickej práci študenta, v zmysle ktorej môže vykonávať prácu v rozsahu najviac 10 hodín týždenne s dojednanou odmenou 1,941 Eur za hodinu. Maximálna odmena, ktorú môže v zmysle tejto dohody získať je tak 19,41 Eur (1,941 Eur/hod. x 10 hod.) týždenne, t.j. 77,64 Eur mesačne. Ide pritom o maximálnu možnú odmenu a napr. v mesiaci august 2014 to bola len odmena 58,23 Eur brutto a z toho 40,88 Eur netto, čo nie je zďaleka ani suma životného minima (životné minimum je v zmysle zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v súčasnosti 198,09 Eur mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu a 90,42 Eur mesačne, ak ide o zaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa). Podľa názoru súdu aj napriek tomu, že odporkyňa pracuje, jej príjem nedosahuje takú výšku, aby jej zabezpečil schopnosť žiť sa sama.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že odporkyňa (spolu s jej bratom) boli v minulosti vyhodení z internátu, čo sa dá zistiť dožiadaním. Súd však vykonávanie tohto dožiadania považoval za neúčelné, nakoľko predmetom tohto konania je v zmysle návrhu navrhovateľa zrušenie vyživovacej povinnosti počnúc 01.03.2015. Odporkyňa túto skutočnosť nepoprela a aj prípadné preukázanie okolností, za ktorých k tomu došlo v minulosti, by nemalo vplyv na rozhodnutie vo veci samej, t.j. či v súčasnosti sú alebo nie sú splnené podmienky pre zrušenie vyživovacej povinnosti.

Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (cit. ust. § 154 ods.1 O.s.p.), a tak z uvedených dôvodov za súčasného stavu súd nezistil splnenie podmienok pre zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči odporkyni. Odporkyňa ku dňu vyhlásenia rozsudku je stále žiačkou strednej školy a jej príjem jej nezabezpečuje možnosť žiť sa sama. Tým nie je dotknuté právo navrhovateľa žiadať zrušenie vyživovacej povinnosti v budúcnosti v prípade zmeny pomerov.

V zmysle platnej judikatúry je nutné návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti (ak súd nezistí dôvody pre jej zrušenie) považovať aj za návrh na jej zníženie. Súd tak zohľadnil skutočnosť, že odporkyňa pracuje a má mesačný príjem (aj keď len v uvedenej výške) v spojení s tým, že z výpovede účastníkov konania vyplýva, že odporkyňa má aj druhého rodiča (matku), ktorá má taktiež voči nej zákonnú vyživovaciu povinnosť. Preto súd rozhodol o znížení vyživovacej povinnosti zo strany navrhovateľa na minimálnu možnú mieru v zmysle § 62 ods. 3 ZoR, čo síce nie je veľká zmena v porovnaní s výživným určeným predchádzajúcim rozsudkom, keď ešte odporkyňa bola maloletá a nemala žiaden vlastný príjem (z 900,- Sk mesačne, čo je 29,87 Eur na 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa, čo je 27,13 Eur), avšak nižšie výživné v zmysle uvedeného ustanovenia nie je možné určiť. Výživné súd znížil počnúc dňom 01.03.2015, ako navrhovateľ žiadal, pričom povinnosť platiť výživné súd uložil navrhovateľovi k rukám odporkyne (na rozdiel od predošlého rozhodnutia), nakoľko odporkyňa je už plnoletá.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ bol v konaní úspešný len v nepatrnej časti (v časti zníženia výživného z 29,87 Eur na 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa mesačne), a preto nemá právo na náhradu trov konania. V prevažnej časti úspešná odporkyňa si náhradu trov konania neuplatnila, a preto súd rozhodol, že odporkyni náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 ods. 1 O.s.p.).